

دموکراسی و خشونت در نظم پساجدید اندونزی

اسران جلال*

سحرالدین لوییس**

DOI: 10.22096/hr.2026.2030665.1663

[تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۳/۱۰ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۶]

چکیده

دموکراسی اساساً تعارض خشونت‌آمیز در فرآیند سیاسی را به حداقل می‌رساند. در جریان دموکراسی در نظم پساجدید اندونزی، هنوز مواردی از رفتار خشونت‌آمیز در حل اختلافات وجود دارد. این گرایش را می‌توان در پرونده خشونت علیه نوئل باسودان، از مأموران کمیسیون ریشه‌کنی فساد (KPK) در ۲۰۱۷ و پرونده خشونت علیه اعضای جبهه مدافعان اسلامی (FPI) در ۲۰۲۰ مشاهده کرد. هدف اصلی این مقاله مشارکت در مطالعه دموکراسی و خشونت در اندونزی و مشخصاً کشف انگیزه عاملان دو پرونده است. چرا نخبگان دولتی، در این مورد رئیس‌جمهور و نهادهای قضایی، پاسخ‌های متفاوتی به دو پرونده داده‌اند؟ این مقاله از رویکرد کیفی استفاده می‌کند، داده‌ها از وبسایت‌ها و مصاحبه با منابع گردآوری شده‌اند. یافته مهم بحث این است که خشونت در هر دو پرونده رابطه‌ای با انگیزه عامل دارد — به شکل پیامی ویژه به قربانی. تفاوت پاسخ دولت به دو مورد خشونت با وضعیت محیطی و پوشش رسانه‌های جمعی مرتبط است.

کلیدواژه‌ها: خشونت، دموکراسی، انگیزه عامل، نخبگان دولتی، نظم پساجدید.

* مری، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه ملی، جاکارتا، اندونزی. (نویسنده مسئول)

Email: asran.djalal@civitas.unas.ac.id

** مری، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه ملی، جاکارتا، اندونزی.

Email: sahruddin.lubis@civitas.unas.ac.id

